

Griffienummer:

Notitienummer: 66.CP.2300-98

Datum vonnis: 14/10/2005

**De Rechtbank van Eerste Aanleg van het Gerechtelijk Arrondissement Tongeren
zetelend Correctionele Zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:**

eerste blad

**INZAKE
HET OPENBAAR MINISTERIE en**

leraar, wonende te

voornoemd,
, wonende te
, wonende te

Als rechtsopvolgers-ergenamen van , overleden te
op ingevolge hervatting van de burgerlijke vordering hen verleend
in de Raadkamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren dd.
3.10.2003.

, ingeschreven in het H.R. , nr. met
exploitatiezetel te

- BURGERLIJKE PARTIJEN- bij akte verleden door
Onderzoeksrechter te Tongeren dd. 3 november
1998.
- Vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te .

TEGEN

1. , geboren
en wonende te

2. , geboren en
wonende te

3. , geboren
en wonende te

4. met maatschappelijke zetel gevestigd te
, opgericht bij akte verleden door Mr.
Notaris, op 20 december 1978, ingeschreven in het
Handelsregister onder nr.

Inverdenkinggesteld van :

Te op hierna vermelde data :

1. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart
1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de
stedebouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van
22 december 1970,

Tweede blad

de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996,

en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de eerste, de tweede en de derde :

op het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als

thans
, bergplaats met
oppervlakte van 10a 02ca, en , bouwland
met oppervlakte 10a 16ca, en , bouwland "
met oppervlakte van 10a 02ca, voor de helft in eigendom van
; en , ingevolge
notariële aktes d.d. 27 mei 1964 (notaris), 18 juni
1964 (notaris en 23 mei 1968 (notaris

de derde :

op het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 1° en 2°, gepleegd, voortgezet of in stand gehouden worden,

tussen 19 november 1983 en 24 februari 2003 :

in casu cementsilo's en een vaste constructie bestaande uit loods, bureel en betonnen vloerblad.

- II. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970,

Derde blad

de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996,

en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als

een huis, met oppervlakte van 11a 24ca en

bouwland , met oppervlakte 61a 68ca, eigendom van

, met zetel te BTW nr.

en H.R. nr. , ingevolge respectievelijke aankoop

d.d. 12 januari 1988 door Notaris , en ingevolge akte van
ruilverkaveling d.d. 9 april 198, eigendom nr.

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben, en als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 1° en 2°, gepleegd, voortgezet of in stand gehouden worden,

de eerste :

tussen 1 april 1979 en 1 januari 1997 :

als zaakvoerder van , te hebben uitgevoerd

de eerste :

tussen 1 januari 1997 en 24 februari 2003,

als zaakvoerder van , te hebben uitgevoerd

de tweede en de derde :

tussen 13 mei 1998 en 24 februari 2003, te hebben voortgezet en in stand gehouden

de vierde :

tussen 2 juli 1999 en 24 februari 2003, te hebben voortgezet en in stand gehouden

Vierde blad

in casu :

- stockage voor kiezel, grind, zand, asfalt, kasseien en argex
- installatie voor stabiliseringsgrond met loopband en trechter
- verhard terrein, deels beton, deels grind.

III. Te , tussen 23 mei 2000 en 24 februari 2003:

De tweede, als zaakvoerder van

De tweede en de vierde :

Bij inbreuk op artikel 4 §1, strafbaar gesteld bij artikel 39 §1, 1°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 5 §1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting, die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu om een werkplaats voor het vervaardigen van betonagglomeraten te exploiteren gelegen te , kadastrale percelen, en omvattende :

- electromotoren van 1,5 tot 23,5 kW (samen 45,5 kW) voor het drijven van een betonmolen, een blokkenmachine, stapelmachine, transportinrichtingen en een luchtcompressor (1,5 kW)
- opslagplaats voor +/- 100 ton zand, kiezel, asse in open lucht en 44 ton cement in metalen silo.

Gezien de beschikking van de Raadkamer van de Rechtbank van eerste aanleg te TONGEREN d.d. 3 oktober 2003 waarbij in verdenking gestelden verzonden werden naar de Correctionele Rechtbank ;

.....

Gehoord in openbare zitting de voordracht van de zaak.

Gehoord de burgerlijke partijen:

als rechttopvolgers-
erfgenamen van ,
in hun eisen voorgedragen door Mr. ,
advocaat te ; gezien de neergelegde besluiten en stukken.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Vijfde blad

Gehoord Mr. , advocaat te , in zijn verdedigingsmiddelen namens derde beklaagde , welke door hem werd vertegenwoordigd en in zijn verzoek tot het bekomen van de opschorting van de uitspraak van veroordeling; gezien de neergelegde besluiten en stukken.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn ongunstig advies hieromtrent.

Gehoord Mr. , advocaat te , lasthebber ad hoc in zijn verdedigingsmiddelen namens vierde beklaagde , en tevens in zijn verzoek tot opschorting der uitspraak van veroordeling; gezien de neergelegde besluiten en stukken.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn ongunstig advies hieromtrent.

Allen gebruikten de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven ter hypotheken Hypotheekkantoor te) op 13 mei 2004 onder nummer -kosten 114,27 euro.

De dagvaarding werd overgeschreven ter hypotheken te op 13 mei 2004 onder nummer --kosten 125,41 euro.

Overwegende dat eerste beklaagde , zich na tussenvonnis niet heeft aangeboden ter zitting noch iemand voor hem.

De strafvordering is vervallen door overlijden opzichtens tweede beklaagde , zoals reeds werd vastgesteld bij tussenvonnis dd. 11/02/2005.

1. Verbetering dagvaarding.

De rechtbank verbetert de materiële vergissing in de dagstelling daar waar er melding wordt gemaakt van een onroerend goed gelegen te gekadastreerd als . Dit dient verbeterd te worden in

2. Strafbaarstelling inzake het instandhouden.

Bij arrest van het Arbitragehof dd. 19 januari 2005 werden in het art. 146, derde lid van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij art. 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden "*voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg*", vernietigd.

Zesde blad

Bij voormeld arrest werd eveneens art. 149 § 1, eerste en derde lid, van voormeld decreet, zoals vervangen bij art. 8, 1° lid van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003 de woorden "*voor 1 mei 2000*" vernietigd evenals art. 149, 5§, vierde lid van voormeld decreet en art. 153, tweede lid, de woorden "*die dateren van voor 1 mei 2000*".

In principe blijft de ongrondwettig bevonden norm verder bestaan.

Conform art. 28 van de bijzondere wet op het Arbitragehof dient elk rechtscollege dat de prejudiciële vraag gesteld heeft evenals elk ander rechtscollege dat in dezelfde zaak uitspraak doet voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de prejudiciële vraag werd gesteld, dit arrest te volgen.

De strafvordering komt aldus te vervallen voor alle gevallen waarin de instandhouding niet meer strafbaar is en dit vanaf 22 augustus 2003, zijnde de datum waarop het decreet van 4 juni 2003 in werking is getreden.

Gezien blijkt dat het openbaar ministerie oa. vervolgt voor het "instandhouden" van de bouwwerken en deze in casu niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied zoals omschreven in art. 146 laatste lid, is er geen strafbaarstelling meer voor de tenlastelegging sub I en sub II voor zover betrekking hebbende op "de instandhouding".

Dit houdt concreet in dat de strafvervolgung lastens derde en vierde beklaagde komt te vervallen voor de tenlastelegging "instandhouding".

3. BEOORDELING.

A. Eerste beklaagde (uitvoering van werkzaamheden, tenlastelegging sub I)

Tot periode 13 mei 1998.

was aanvankelijk in orde met al zijn vergunningen doch op 13 mei 1998 besliste de Raad van State dat het BPA " " diende te worden vernietigd waardoor alle aan de verleende vergunningen kwamen te vervallen.

Tot op het moment van deze uitspraak neemt de rechtbank aan dat beklaagde zich in een toestand van onoverkomelijke dwaling bevond daar plots alle eerder haar toegekende vergunningen kwamen te vervallen.

Periode 14 mei 1998 - 24 februari 2003.

Na de uitspraak van de Raad van State bleef eerste beklaagde, nu zaakvoerder van de , werken uitvoeren, wetende dat de Raad van State al de vergunningen had vernietigd.

Hij kan zich desgevallend niet meer beroepen op overmacht of de onoverkomelijke dwaling en goede trouw zodat de tenlastelegging bewezen is voor de periode 14 mei 1998 – 24 februari 2003.

Zevende blad

B. Vierde beklaagde (tenlastelegging sub III)

De strafvordering is, zoals blijkt uit het tussenvonnis vervallen ingevolge het overlijden van tweede beklaagde waardoor de rechtbank enkel nog uitspraak dient te doen over de verantwoordelijkheid van vierde beklaagde.

De materialiteit der feiten worden door vierde beklaagde niet betwist doch zij verwijst naar de pogingen tot herlocalisatie van de bedrijfsactiviteiten en de inspanningen die zij geleverd heeft om het bedrijf elders te laten functioneren.

Deze pogingen doen echter niets af aan de vaststelling dat er zonder de nodige vergunning activiteiten werden geëxploiteerd voor het vervaardigen van betonagglomeraten nadat de Raad van State eerder had beslist om al de vergunningen te vernietigen.

Bij de beoordeling van de aansprakelijkheid van de rechtspersoon kan de rechtbank niet anders om de verantwoordelijkheid van wijlen de zaakvoerder te beoordelen. In casu staat het vast dat de zaakvoerder wetens en willens handelde in strijd met de geldende wetgeving daar hij kennis had van het arrest van de Raad van State.

De cumul der verantwoordelijkheden dient weerhouden te worden.

4. DE HERSTELVORDERING.

1. Ontvankelijkheid van herstellvordering.

Een herstelmaatregel strekt ertoe de materiële gevolgen van het misdrijf teniet te doen teneinde te vermijden dat de met een wet strijdige toestand blijft bestaan.

De herstelmaatregelen betreffen maatregelen van burgerlijke aard die weliswaar tot de strafvordering behoren. De herstelmaatregel is geen straf doch een maatregel van burgerlijke aard, een bijzondere vorm van teruggave die tot de strafvordering behoort en die door de strafrechter wordt bevolen als aanvulling op de strafrechtelijke vordering (Cass. 26 april 1989, A.C. , met concl. Advocaat – generaal

De niet – strafbaarstelling voor de “instandhoudingsmisdrijven” heeft tot gevolg dat de strafvordering vervalt doch heeft eveneens zijn gevolgen voor wat de herstellvordering betreft.

Gezien het accessorium karakter van de burgerlijke vordering kan de rechtbank enkel uitspraak doen over de burgerlijke herstellvordering op voorwaarde dat op het ogenblik van de instelling van de burgerlijke vordering, een ontvankelijke strafvordering bestaat, en dat deze strafvordering samen met of voorafgaandelijk aan de burgerlijke voor het vonnisgerecht wordt aanhangig gemaakt (Cass. 3 mei 1988, A.C.,

Doordat het verval van de strafvordering is ingetreden voor alle gevallen waarin de instandhouding niet meer strafbaar is vanaf 22 augustus 2003, zijnde de datum waarop het decreet van 4 juni 2003 in werking is getreden, stelt de rechtbank vast dat dit verval van de strafvordering is ingetreden na de aanhangigmaking van de strafvordering voor huidige rechtbank en de burgerlijke vordering tijdig, t.t.z. voor het verval van de strafvordering werd ingeleid.

De herstellvordering is aldus ontvankelijk en de rechtbank kan op basis van het foutief karakter overeenkomstig art. 1382 B.W. de herstelmaatregel beoordelen.

Eerste beklaagde en derde beklaagde (weduwe
), zijn onverdeeld mede-eigenaar van een onroerend goed gelegen te
, gekadaastreerd als -de
, thans -de, bergplaats
met oppervlakte van 10a 02 ca, en , bouwland “ met
oppervlakte 10 a 16 ca, en bouwland ”, met oppervlakte
van 10 a en 02 ca ingevolge notariële aktes dd. 27 mei 1964 (notaris
) , 18 juni 1964 (notaris) en 23 mei 1968 (notaris

Vierde beklaagde is eigenaar van het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
een huis met oppervlakte van 11a 24ca, en
bouwland met oppervlakte 61a 68ca, ingevolge akte van ruilverkaveling
van notaris dd. 9 april 1998.

Voor de oprichting van de in de dagvaarding vermeldde bouwwerken (loods, bureel, betonnen vloerblad) is overeenkomstig art. 99 DRO een stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen noodzakelijk daar deze constructie een vaste inrichting betreft die aan de grond bevestigd is en tot doel heeft om er ter plaatse te blijven bestaan.

De uitvoering van deze bouwwerken, met verankeringen in de grond en het gegeven dat deze sinds jaren zijn blijven staan zijn bijkomende elementen die de rechtbank

Negende blad

ertoe laat besluiten dat de bedoeling van de constructie was deze te laten blijven bestaan.

4. EXPLOITATIEVERBOD.

Beklaagden hebben gedurende jaren wetens en willens zich niet gehouden aan de uitspraak van een vonnis van de correctionele rechtbank van Tongeren en hebben geoordeeld verder hun activiteiten te exploiteren. Daarbij betalen zij zonder enig probleem de op hen rustende dwangsom van 500 BEF, thans 12,39 euro per dag.

Door de hinder voor de omgeving en voor de naaste burens dient er een exploitatieverbod te worden opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag.

5. SCHADEVERGOEDING.

De burgerlijke partijen hebben weliswaar schade geleden doch deze kan niet exact begroot worden. De rechtbank begroot ze ex aequo et bono op 1.000 euro.

De vierde burgerlijke partij bewijst de schade niet zodat haar vordering ongegrond dient te worden verklaard.

6. UITVOERBAARHEID.

De rechtbank gaat niet over tot de uitvoerbaarverklaring van haar vonnis op burgerlijk gebied, gezien de beroepsmogelijkheden voor de beklaagden.

Gezien de artikelen:

- Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken: art. 185 – 186 - 194
- Strafwetboek: art. 40
- Art. 8 – Wet 29/06/1964 – gewijzigd door de wet van 10/02/1994 art. 4
- Art. 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999
- Art. 4 §1, strafbaar gesteld bij artikel 39 §1, 1°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985
- artikel 5 §1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- BWB: art. 1382
- Hypotheekwet: art. 84
- Wet 1/8/1985 art. 29 – KB 18/12/1986 – gew. Wet 24/12/1993 art. 1, 2° - KB 19/12/2003

Tiende blad

- KB 28/12/1950 art. 91, 2° lid – gew. KB 23/12/1993 art. 1 – gew. KB 11/12/2001 – gew. Wet 22/04/2003
- Wet 5/03/1952 art. 1 – gew. Wet 24/12/1993
- Wet 15/06/1935 art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41

OM DEZE REDENEN

De rechtbank statuerende bij verstek opzichts de eerste beklaagde en op tegenspraak opzichts de derde en vierde beklaagden

De strafvordering is vervallen door overlijden opzichts tweede beklaagde
; zoals reeds werd vastgesteld bij tussenvonnis dd.
11/02/2005.

Het tussenvonnis verder uitwerkende;

Op strafrechtelijk gebied.

Verbetert de dagvaarding zoals hogervermeld.

- Verklaart de strafvordering vervallen ingevolge de niet - strafbaarstelling voor de tenlastelegging sub I en II zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en betrekking hebbende op het misdrijf instandhouding voor de derde beklaagde en voor de vierde beklaagde

- Spreekt de eerste beklaagde vrij van de tenlastelegging sub II voor zover betrekking hebben op de periode 1 april 1979 tot en met 13 mei 1998.

- Verklaart eerste beklaagde schuldig aan de tenlastelegging sub II voor zover betrekking hebbende op de periode 14 mei 1998 – 24 februari 2003.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 500 euro, verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Gelast het uitstel van tenuitvoerlegging van de geldboete voor een termijn van twee jaar.

- Verklaart vierde beklaagde schuldig aan de tenlastelegging sub III.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 1.000 euro, verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op 5.000 euro.

Elfde blad

Verplicht en elk tevens bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985 - gewijzigd bij artikel 3 van de Wet van 24.12.1993 - en artikel 58 van het K.B. van 18.12.1986 tot betaling van een bedrag van 10 EUR, vermeerderd met 45 opdecimes en alzo gebracht op 55 EUR, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan en ; elk overeenkomstig artikel 91, 2° lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 11.12.2001, een vergoeding op van 25 EUR.

Veroordeelt r en s solidair tot de strafkosten, deze begroot op 362,10 EUR.

Herstelvordering.

Verklaart de herstelvordering ontvankelijk.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen de afbraak van de wederechtelijke opgerichte constructie impliceert, zijnde:

- de cementsilo's, de loods, het bureel en betonnen vloerblad op het onroerend goed gelegen te , gekadaastreerd
- de stockage voor kiezel, grind, zand asfalt kasseien en argex, de installatie voor stabiliseringsgrond met loopband en trechter op het onroerend goed gelegen te gekadaastreerd:
- het verhard terrein deels betond en deels grind op het onroerend goed gelegen te gekadaastreerd:

en dit binnen de ZES MAANDEN, nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde is getreden en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, of de burgerlijke partij(en) ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid of de burgerlijke partij(en) die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan of te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Twaalfde en laatste blad

Zegt dat , gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt daarenboven tot een dwangsom van 250,00 euro per dag bij niet - uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Exploitatieverbod.

Beveelt het exploitatieverbod van de inrichting voor de exploitering en vervaardiging van betonagglomeraten op de onroerende goederen zoals vermeld in de dagvaarding en verbetert bij huidig vonnis en dit onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagden bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Verklaart de burgerlijke partijstelling ontvankelijk en gegrond in volgende mate;

Veroordeelt beklaagden
solidair om te betalen aan de burgerlijke partij een bedrag van 1.000
euro, meer de gerechtelijke intresten.

Veroordeelt beklaagden
solidair om te betalen aan de burgerlijke partij , een enkel bedrag
als rechtsopvolgers van wijlen ,
van 1.000 euro, meer de gerechtelijke intresten.

Verklaart de burgerlijke partijstelling tot betaling van een schadevergoeding ongegrond voor zover betrekking hebbende op

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting te TONGEREN op 14 oktober 2005.

Aanwezig:

, Alleenzetelend Rechter
, Substituut-Procureur des Konings en
, Griffier.